

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ κ. Α. Συγγρός κατέθεσεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὰς πρὸ διετίας εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὑπ' αὐτοῦ τεθείσας 112,000 δραχμὰς, αἷτινες προωρίσθησαν διὰ τὴν οἰκοδομὴν Μουσείου ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δημογένης κ. Γ. Ἀβέρωφ, ὁ πρὸ ἐτῶν γενναιοφρόνης ἀναδεδειχθείς τὴν ἀποεράτῳ τῶν Μεσοπέδου Πολυτεχνείου, προσήνεγκεν ἐξατάς τεσσαράκοντα ἑξὶ χιλιάδας δραχμῶν, ὅπως τελειοποιηθῶσι προσηκόντως καὶ τὰ ἐκτεταμένα ὑπόγεια τῶν δύο πτερύγων καὶ χρησιμοποιοιθῶσιν εἰς τὰς ἐν αὐτῷ διδασκόμενας τέχναις καὶ ἄλλας χρεῖαις· οὕτω μετὰ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ὅλον τῶν μέχρι τούδε ὑπὸ τοῦ κ. Ἀβέρωφ δαπανηθέντων διὰ τὸ Πολυτεχνείου ἀνέρχεται εἰς ἡμίσειον περίπου ἑκατομμύριον δραχμῶν.

ὑπὲρ τοῦ μνημείου τοῦ Λόρδου Βύρωνος· τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἐψήφισεν δραχ. 1,000, διάφοροι δὲ πολῖται ἐν Πειραιεὶ προσήνεγον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δραχ. 350.

Ἐκ συνεισφορῶν γενομένων ἐν Ξηροχωρίᾳ ἀπεσπάλησαν δραχ. 800 πρὸς τὴν σύλλογον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Κατὰ τὸ «Academy» τοῦ Λονδίνου ὁ στρατάρχης Μακμάων ἐκδίδει προσεχῶς ὑπόμνημα αὐτοβιογραφικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία τῆς προεδρίας μου».

Τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκδίδεται παρὰ τῶ ἐν Παρισίαις βιβλιοπώλῃ Charpentier ὁ Γ' τόμος τῶν «Λόγων καὶ πολιτικῶν ἀγορεύσεων τοῦ Γαμβέττα», ὧν τὴν δημοσίευσιν ἔχει ἀναλάβει ὁ κ. Ἰωσήφ Reinach.

Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς δημοσίευσίς τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Καντίου, τοῦ διασημοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου. Ὁ ἐκδοτὴς αὐτῆς συνέλεξεν μέχρι τούδε περὶ τὰς ἑξαετίας ἐπιστολάς, ἀπευθυνομένας πρὸς τὸν Καντίον, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ Καντίου ὀλίγιστας εἶρον μέχρι τούδε.

Ἡ ἐπιγείρησις τῆς διοργανώσεως παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐν Νέᾳ Ὠρκῆ κατὰ τὸ 1883 ἐπαταιώθη. Τὸ πλείστον τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην εἶχον ἀναλάβει νὰ καταβάλωσιν ἰδιώται, ἐπειδὴ δὲ τὸ καταβληθὲν ποσὸν εὐρέθῃ ἀνεπαρκές, τὸ σχέδιον ἐγκυβερτήθη.

Εἰς δεκαπεντάκιον ἀπὸ τῆς Βαγδάτης ἀπόστασιν ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ κ. Ράσαμ βιβουλῶνις πόλις.

Ἐν τῶ πανεπιστημίῳ τοῦ Στρασβούργου θέλει συνέλθει κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον διεθνὲς ἀστρονομικὸν Συνέδριον, ὅπερ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφιστάμενον ἀριθμεῖ ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ τοὺς κορυφαίους τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἡμερικῆς. Τὸ διεθνὲς ἀστρονομικὸν Συνέδριον συνέρχεται κατὰ διετία, κατὰ δὲ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ συζητοῦνται σπουδαιότατα ἀστρονομικὰ ζητήματα. Ἐδρα τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξελέχθη τὸ Στρασβούργον ἕνεκα τοῦ νεοδημότου αὐτοῦ ἀστεροσκοπεῖου, ἐν ᾧ ἐφηρομήθησαν πᾶσι αἱ τελειοποιήσεις τῆς νεωτάτης τέχνης.

Πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας Γρεβὺ ἐπέστειλεν ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἀντίτυπον τῶν νεωτάτων αὐτοῦ ποιημάτων, ἔλαβε δὲ τόδε τὸ εὐχαριστήριον γράμμα: «Ἀγαπητὴ καὶ ἔδοξε συμπολίτα! Πρὸ μικροῦ ἐπέβρανα τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Quatre vents de l'esprit, ἄτινα εὐπρεστίθητε νὰ μοὶ ἀποστείλητε. Ἦνεν τοσοῦτον ὠραία, ὅσον τὰ ὠραιώτατα, ὧν πώποτε ἐφιλοτεχνήσατε· ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν δὲν θὰ ἀδύσσωσι. Δέξασθε τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχαριστίας μου».

Ὁ κ. Σλείμαν, ἀναγνῶν ἀνακριθείας τινας τῆς βιενναίας «None Freie Presse» περὶ τῶν δωρηθείσας τῇ Γερμανίᾳ συλλογῆς αὐτοῦ τῶν τρωικῶν ἀρχαιοτήτων, γράφει πρὸς τοὺς ἄλλοις τὰ ἐπόμενα ἐν τῇ «National Zeitung» τοῦ Βερολίνου: «Κρίνω ὅπως περιττὸν ν' ἀπαντήσω πρὸς τὴν ἄληθνη μομφήν, ὅτι τὰ ἄριστα καὶ πολυτιμώτατα τῶν τρωικῶν μου εὐρημάτων ἐκράτησα ἐν τῇ ἐμῇ συλλογῇ, τῇ ἐκτεθειμένῃ ἐν τῷ νέῳ ἐν Ἀθήναις μεγάρῳ μου, εἰς δὲ Βερολίον ἀπέστειλα μόνον τὰ διπλά καὶ τὰ ἐλαχίστην ἔχοντα

ἄξια». Εἶνε γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐδωρησάμην τῷ γερμανικῷ λαῷ ἅπαν τὸ περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1877 ἐν τῷ South Kensington Museum ἐν Λονδίῳ ἔκτεθεν μέρος τῶν τρωικῶν μου συλλογῶν. Ἀπὸ πολλῶν δὲ κατέλειπον διὰ διαθήκῃς τῷ γερμανικῷ λαῷ ἀπάσας τὰς συλλογὰς μου· ὅτι δὲ ζῶν ἐδωρησάμην αὐτῷ τὸ πολυτιμώτατον τούτων μέρος, ἐν ᾧ καὶ πάντα τὰ χρυσὰ κοσμήματα, τοῦτο ἐγένετο διότι τὴν μεγίστην ἀποδίδω τοῦτοις ἄξιαν, καὶ ἐφοδοῦμην μὴ πολλὰ αὐτῶν ἀπολεσθῶσι κατὰ τὴν ἀναπόφευκτον κατὰ τὸν θάνατόν μου ἀτάξιαν, ἐνῶ νῦν εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ καρποὶ τῆς πολυτετοῦς καὶ ἐπιπόθου ἐργασίας μου τρωονταὶ ἀσφαλῶς, καὶ θὰ θαυμάζωνται καὶ θὰ μελετῶνται ὑπὸ πᾶσῶν τῶν ἐπελευσομένων γενεῶν τῆς προσφιλοῦς μοὶ πατρίδος».

— Σπουδαιότατον καλλιτεχνικὸν εἶδημα, γράφει ἡ «W-ρα», ἐγένετο ἐν ταῖς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας. Μετὰ τὴν ἀποεράτῳ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ κοίλου καὶ τῆς δοχίστρας τοῦ θεάτρου εὐρέθη πρὸς τὸ μέρος τῆς σκηνῆς ἀκέφαλον ἄγαλμα τῆς Ὑγείας, θυγατρὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἀριστοτέχνημα τῆς Ἐ' ἐκατοσταετίας, καθ' ἃ ἐπιστέλλει τῇ ἑταιρίᾳ ὁ κ. Καββαδίας, καὶ ἔργον βεβίως αὐτοῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ θεάτρου Πολυκλείτου. Φέρει ἡ θεὰ σανδάλια καὶ εἶνε ἐνδεδυμένη ποδῆρη χιτῶνα μετὰ διπλοῦσιν, μέχρι τῶν γονάτων περίπου κατεχομένον καὶ πλουσίας σχηματίζοντος πτυχῆς, οὕσας ἐν τῷ ὅλῳ καὶ τοῖς καθέκαστα ἀριστοῦργημα ἑλληνικῆς τέχνης.

— Ὁ ἐν Ζακύνθῳ κ. Ι. Γ. Γσκασιάνος ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην ἔμμετρον ἀγγελίαν περὶ ἐκδόσεως τῶν ποιημάτων του: «Ποιητικὸς Δίσκος», φράγμα 2. Τυπογραφικὰ φύλλα 7-8. Χρηρὶ πολυτελέστατο.

Ἔρχεται ἔδω γιὰ τὰ ποιήματά μου, Ναυγουν κ' αὐτὰ νὰ πάρουν ἄλλο ἀέρα· Εἶν' ἄτερνα, μὰ πάλ' εἶνε παιδιὰ μου· Καὶ τὰ πονῶ... ἔχουν φτωχὸ πατέρα· Τὰ βλέπω καὶ μαρνίεται ἡ καρδιά μου· Κλεισμένα 'ς τὸ συρτάρι νύχτα ἴμερα· Δὲν ὑτύονται χωρὶς τὸν ὀδολό σας, Κι' ἂν σαπηθοῦν, τὸ κρίμα 'ς τὸ λαιμὸ σας!

ὦ! νὰ τὰ ἰδῶ τὰ μαῦρά μου ἐνωμένα· Νὰ μοῦ πετοῦν 'ς τὴν μιὰ μεριά, 'ς τὴν ἄλλη... Ἄς μοῦ τὰ λέγῃ ὁ ἕνας ταμπελασμένον· Κι' ὅτι ἔχουν κοῦφο, ὁ ἄλλος, τὸ κεφάλι· Φθάνει ναυγοῦν, θαυροῦνε καὶ κἀνένα· Ποῦ νὰ τὰ σφίξῃ 'ς τὴ θερμὴ τοῦ ἀγκάλῃ· Μὰ κ' ἂν σπρωγθοῦν, μόλις ποῦ βροῦν, 'ς τὸ μνημα, Πιστέψετε, δὲν θά'χω ἐγὼ τὸ κρίμα.

Ζακύνθος, 6 Ἰουνίου 1881. Ι. Γ. ΓΣΚΑΣΙΑΝΟΣ.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωαν. Θ. Σακελλαρίου, καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις διδασκαλεῖῳ ἐξεδόθη «Χρηστομῆθεια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς», περιέχουσα πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον τῷ ἱεροψάλτῃ καὶ ἔγγχειρίδιον πρὸς διδασκαλίαν.

BIBLIA

2391. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5'. Τόμος ΙΑ', 21 Ἰουνίου 1881. Ἀριθ. 286 (234). Δελτὰ 20. Ἀθηναίς, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Δὲν περιράζει ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ὁ ἱατρός Ἀντώνιος [Μυθιστορία Ἰω. Ρουφοφίν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Αἱ ψυχαὶ τῆς Βιέννης. [Ἐκ τῶν τοῦ Βίκτωρος Τισσῶ]. — Τὸ φρενοκομεῖον τῆς Κερκύρας — Τὰ ὄψα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. — Πῶς χαιρετίζουσιν οἱ διάφοροι λαοί. — Πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις.

2392. Trois poèmes grecs du moyen-âge, inédits, recueillis par feu le professeur W. Wagner avec le portrait de l'auteur. Berlin, 1881. (S. Calvary et Cie). Εἰς 8^{ον}, σ. XX, 349. [Τὸ βιβλίον τοῦτο ἔρχεται ὡς ἀπὸ τάφου, ἡ μάλλον εἶνε στήλη ἐπιμυθία ση-

θεῖσα ὑπὸ φίλου ἐπὶ τάφου νεοσκαφοῦς. Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Εστίας» γνωρίζουσι τὸν αἰφνίδιον καὶ λυπηρὸν θάνατον τοῦ ἀπαρτίσαντος τὴν συλλογὴν ταύτην Γερμανοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν τοῖς πρώτοις ἀγαπήσαντος τὴν μεσαιωνικὴν ἡμῶν ποίησιν καὶ συντείναντος εἴπερ εἰς καὶ ἄλλος εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ διάδοσιν αὐτῆς παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις διὰ καταλλήλων ἐκδόσεων. Ἐν μέσῳ τῆς ἀμειοτάτης ἐργασίας ἄγων μόλις τὸ τριακοστὸν ἔβδομον τῆς ἡλικίας ἔτος ἀπέθανε πέρυσιν τῇ 3/15 ἀπριλίῳ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νεαπόλεως, ἀφίπων ἀνεκδότον τὴν συγγραφὴν ἐκείνην, ὑπὲρ ἧς ἀνέλαβε τὸ τελευταῖον ἐκεῖνο ταξίδιον, ὅπερ ἐπέπρωτο νὰ εἶνε θαυτατηφόρον.

Ἐκ τῶν πολλῶν τοῦ Wagner ἐργασιῶν ἰδίᾳ διαφέρουσι ἡμῖν τὰ «Ἐλλήσιν αἰ παρ' αὐτοῦ γενόμενα ἐκδόσεις μεσαιωνικῶν ποιητικῶν κειμένων. Μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὃν, πρὸ ἐνδεκαετίας, ἐξέδωκεν ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ Μεσαιωνικὰ ἑλληνικὰ κείμενα (Medieval Greek texts) ὀλίγη μέρημα εἶχε καταβληθῆ τέως περὶ τὴν τοιαύτην ἡμῶν μεσοχρόνιον φιλολογίαν· αἱ δὲ περὶ αὐτὴν διατρίβουσαι μελέται ὑπῆρχον σπάνιαι καὶ σποραδικαί. Ἄλλ' ἔκτοτε ὡς ἐκ συνθήματος ἀφ' ἐνός μὲν ἐτράπησαν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα πολλοὶ τῶν τε παρ' ἡμῖν καὶ τῶν ξένων, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐγένοντο ἐπαπειλημμένοι ἀνακαλύψεις καὶ ἐκδόσεις μεσαιωνικῶν ἐπῶν καὶ ποιημάτων. Πλουσιωτάτη δὲ πρόκειται σήμερον ὅλη μετὰ τὰς δημοσιεύσεις τοῦ Μαυροφρόδου, Σάθα, Legrand, Miller, Gidel, Müller, Δεατοῦνη, Μηλιαράκη καὶ τοῦ τὰς γραμμὰς ταύτας γράφοντος.

Εἰς τὴν πλουσίαν ταύτην ὅλην προστίθεται τὸ ἀγγελλόμενον σύγγραμμα ὡς ἀρίστη συμβολή. Τὰ τρία ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δημοσιεύμενα μεσαιωνικὰ ἔπη ἀντέγραψεν ὁ Wagner κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ταξίδιον καὶ εἶχεν ἐτοιμάσει σχεδὸν τελείως πρὸς ἐκδοσιν. Ἄλλ' ἔλειπεν ἡ σοβαρὰ καὶ κατὰ μέρος ἐπεξεργασία ἐκείνη, ἣν, ὡς γνωρίζουσι οἱ εἰς μελέτας ἐν μακρυναῖς βιβλιοθηκαῖς ἐπιδοθέντες, μόνον ἡ ἡσυχος καὶ καθιστικὴ κατ' οἶκον ἐξονούχισις δύναται νὰ παράσῃ. Πρέπει δὲ νὰ λάθωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς δυσχερεῖας, αἱ ἐπιφέρει ἡ ἀπὸ τῶν χειρογράφων ἄλλου, μάλιστα ἀλλογενοῦς, δημοσεύσει· ἀνεκδότου φιλολογικῆς συγγραφῆς. Διὰ τοῦς δύο τούτους λόγους οὐ μόνον δὲν θὰ κακίσωμεν τὸν ἐκδόντα τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον τοῦ Wagner μετὰ θάνατον διὰ τὰς ἀτελείας καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν, ἣν ὡς εἶκός παρουμεν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας θάπονευόμενον αὐτῷ δικαίως τὰς χάριτας ὅτι γοργὰ προσέφερον εἰς τὸν θανόντα τὴν φιλικὴν ταύτην θυσίαν, ἐκδίδων ἐν μολίς ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Wagner τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐκεῖνο ὅπερ ἐνέπνευε τὰς τελευταίας του σκέψεις καὶ παρεμβύθει τὰς ὑστάτας τοῦ πάσχοντος στιγμὰς. Εἶνε δ' ὁ δεύτερος οὗτος, ὡς εἶπειν, ἐκδότης, ὁ κ. Δημήτριος Βικέλας, ὃν ἠγάπησαν αἱ Μοῦσαι ὅσον ἐκεῖνος τὸν Wagner, μεθ' οὗ συνέδεν αὐτὸν φιλία παλαιά. Ἀνέλαβε δὲ τὸ ἔργον καίπερ ὁμολογῶν ἐν τῷ προλόγῳ ὅτι τοιαῦτα δημοσιεύσεις δὲν εἶνε τὸ εἰδικὸν αὐτοῦ ἔργον. Ἡμεῖς δ' ἀναγνωρίζομεν ἐν τῇ προθυμίᾳ αὐτοῦ, πλὴν τῶν λόγων τῆς φιλίας καὶ τῆς ἐθνικῆς πρὸς τὸν μεταστάνα εὐγνωμοσύνης

οὗς ἀναφέρει αὐτὸς, καὶ ἰδίαν τινὰ ἀφορμὴν συμπαθείας πρὸς τὰ ἔργα ἀνδρὸς ὃν αὐτὸς ἐκεῖνος, ἐν Ἀγγλίᾳ διαμείναντα, ἐμύησε τὸ πρῶτον εἰς τὰς χάριτας καὶ τὸν πλοῦτον τῆς δημόδους ἡμῶν γλώσσης, ἣν ὁ κ. Βικέλας, ὡς γνωστὸν, ἐξόχως περιαγαπάει.

Τὰ δημοσιεύμενα τρία ἔπη εἶνε ἡ «Διήγησις Ἀχιλλέως», ὁ «Βίος Ἀλεξάνδρου» καὶ «Τὰ κατὰ Λυδίστρον καὶ Ῥοδάμνην». Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξεδόθη κατὰ τὸ χειρόγραφον τῆς ἐν Νεαπόλει βιβλιοθήκης. Ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἀνηγγέλη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ταῦτα γράφοντος τῷ 1876 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο χειρογράφων, τοῦ πολλῶ ἀτελεστεροῦ τοῦ Ὁξωνίου καὶ τοῦ τῆς Νεαπόλεως, ἀλλὰ διὰ τοῦς ἐν τῷ προλόγῳ τῆς «Collection de romans Grecs» ἐκτεθέντας λόγους ἡ ἔκδοσις αὐτῆ ἀνεβλήθη κατ' ἀνάγκην, ἕως τὸν φθινόπωρον τοῦ 1879 ἀντεγράφη τὸ ἔπος καὶ ἐκ τοῦ ἐν Νεαπόλει κώδικος. Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Σάθας ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ «Annuaire de l'association pour l'encouragement des etudes grecques» τοῦ 1879 τὸ ποίημα κατὰ τὸ χειρόγραφον τοῦ Ὁξωνίου. Ἐντεῦθεν ἠδυνάμεθα νὰ ἐπαγάγωμεν κριτικὰς τινὰς παρατηρήσεις περὶ τε τοῦ κ. Σάθα καὶ τῆς τοῦ Wagner ἐκδόσεως, αἵτινες δὲν εἶνε τοῦ παρόντος. — Ὁ δὲ «Βίος Ἀλεξάνδρου» εἶνε μία τῶν μυθικῶν ἐκείνων παραστάσεων τοῦ βίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, αἵτινες βᾶσιν ἔχουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον τὴν διήγησιν τοῦ Ψευδοκαλλισθένους. Εἶνε δὲ ἐκτεθειμένος ὁ βίος ἐναυθα ἐν πολιτικοῖς ἀνομοιοτελετοῖς στίχοις ὑπὲρ τοῦς ἐξασχιλλίους καὶ ἐξεδόθη ἐκ χειρογράφου τῆς Μαρκανθῆς ἐν Βενετίᾳ. Τοῦ ἀξιοπεριέργου τούτου ἔπους γνωρίζομεν καὶ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως, τοῦ ὅπερ συνήθως δὲν συμβαίνει περὶ τῶν ἄλλων ἐπικῶν ποιήσεων τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ, αἵτινες διεσώθησαν εἰς ἡμᾶς ἀχρονολόγητοι. Ἄλλ' ὁ «Βίος Ἀλεξάνδρου» κατὰ τὴν ἐν τέλει τοῦ ἔπους σημείωσιν συνετάχθη ὠρισμένως τῷ 1388. — Τὸ δὲ τρίτον καὶ τελευταῖον ἔπος, ἡ περὶ «Λυδίστρον καὶ Ῥοδάμνης» ἐρωτικὴ διήγησις ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Μαυροφρόδου ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀλλ' ἀκέφαλος, ἀτελής καὶ ἐν πολλοῖς ἔχουσα κακῶς διὰ τε τὴν κακὴν ὡς φαίνεται κατάστασιν τοῦ κώδικος ἐξ οὗ ἀντεγράφη καὶ τὰ μεταγραφικὰ λάθη, οὐχ ἥτιον δὲ καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν πολιτικὸν στίχον ρυθμικὴν ἀναισθησίαν τοῦ ἄλλως πολυτίμου ἐκείνου ἀνδρός. Πρὸς τὴν νέαν ταύτην ἔκδοσιν ἐγένετο χρῆσις δύο χειρογράφων ὑπὸ τοῦ Wagner, τοῦ ἐν Νεαπόλει καὶ τοῦ ἐν Leyden τῆς Ὀλλανδίας. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλος τις κώδιξ ἐν τῷ παρὰ τὴν Μαδρίτην Ἐσκουριάλῳ, ὃν ἡ δὲν ἠθέλησε ἡ μᾶλλον δὲν ἠδυνήθη νὰ μελετήσῃ. Τὸ ἔπος τοῦτο ἐξεταζόμενον ἐν παραβολῇ πρὸς ἄλλα μέχρι τοῦδε γνωστὰ μεσαιωνικὰ ἔπη, συγγενεῦει τὰ μάλιστα πρὸς τὰ κατὰ Βέλθανδρον καὶ Χρυσάντζαν, φαίνεται δὲ συνταχθὲν κατὰ τὸν ἰγ' ἢ ἰδ' αἰῶνα.

Ταῦτα ἐν ὀλίγοις καὶ προχείρως περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου βιβλίου, ὅπερ κοσμεῖται καὶ διὰ φωτογραφικοῦ ἀπεικονίσματος τοῦ πολυπνεθοῦς Wagner. Ἐπιφυλασσόμεθα δὲ νὰ γράψωμεν περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης φιλολογικώτερα καὶ μακρότερα ἀλλαχοῦ. Σ. Π. Α.]

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΙΝΑΞ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ

ΤΗΣ

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Θ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

ἘΙΣ ΚΛΙΜΑΚΑ 1:200,000

Τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι μὲν δραχμῶν νέων 22, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ φράγκων 23.